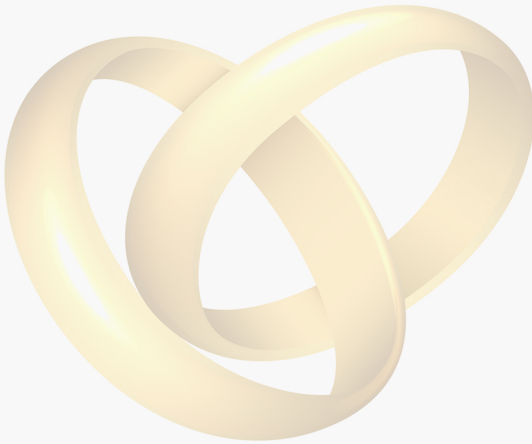

บทบัญญัติว่าด้วยการสมรส (นิกะฮ์)

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

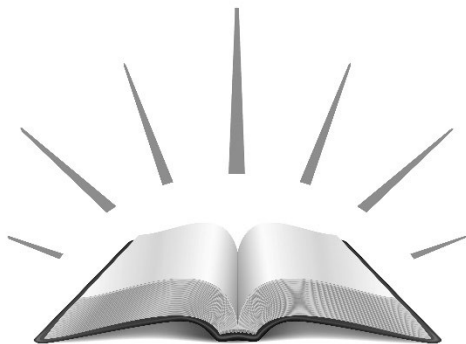
هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ - ٠١٦. فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ - ٠١٦

323

บทบัญญัติว่าด้วยการสมรส

(นิกะฮ์)

أحكام النكاح - تايلندي

โดยสำนักงานเผยแพร่ แนะนำ และแบ่งปันความรู้สำหรับ
ชาวต่างชาติในซูลฟี

أحكام النكاح

أعدّه وترجمه إلى اللغة التايلندية
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الأولى: ١٠ / ١٤٤٧ هـ.

สารบัญ

บทบัญญัติว่าด้วยการสมรส.....	4
(นิกะฮฺ).....	4
เงื่อนไขของการสมรส.....	4
ผลที่ตามมาของการสมรส.....	7
สุนนะฮ์และมารยาทในการสมรส.....	9
คุณลักษณะของภรรยาที่ดี.....	10
บรรดาสตรีที่ต้องห้ามในการสมรส.....	11
บทบัญญัติว่าด้วยการหย่าร้าง.....	17
ผลกระทบที่ตามมาจากการหย่าร้าง.....	18
การขอหย่าโดยภรรยา (ฮัลคือลฮ์).....	20
สิทธิในการเลือกสมรส.....	20
การแต่งงานกับผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม.....	22
ผลกระทบที่ตามมาจากการแต่งงานกับสตรีชาว คัมภีร์.....	24

บทบัญญัติว่าด้วยการสมรส (นิกะฮฺ) النكاح

เงื่อนไขของการสมรส

1. ความพึงพอใจของคู่สมรสทั้งสองฝ่าย ไม่อนุญาตให้บังคับชายที่บรรลุนิติภาวะและมีสติสัมปชัญญะให้แต่งงานกับสตรีที่เขาไม่พึงปรารถนา และไม่อนุญาตให้บังคับหญิงที่บรรลุนิติภาวะและมีสติสัมปชัญญะให้แต่งงานกับผู้ชายที่เธอไม่พึงปรารถนา อิสลามได้ห้ามการแต่งงานของสตรีโดยปราศจากความพึงพอใจของเธอ และหากเธอปฏิเสธที่จะแต่งงานกับชายใด ก็ไม่อนุญาตให้ผู้ใดบังคับเธอ แม้ว่าจะเป็นบิดาของเธอก็ตาม

2. ผู้ปกครอง การสมรสจะใช้ไม่ได้หากปราศจากผู้ปกครอง (วะลีย์) ดังคำกล่าวของท่านนบี คือลัลลอลฮุอะลยฮิ วะสลัลิม ที่ว่า

لا نكاح إلا بولي

“ไม่มีการสมรสใด (ที่ใช้ได้) เว้นแต่ต้องมีผู้ปกครอง” (บันทึกโดยอัครมิชชี : 1020)

ดังนั้นหากสตรีใดจัดการสมรสด้วยตัวของเธอเอง การสมรสถือเป็นโมฆะ ไม่ว่าเธอจะดำเนินการทำสัญญาด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นทำแทนก็ตาม ผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่มีสิทธิ์เป็นวะลีให้กับสตรีมุสลิม และผู้ปกครองบ้านเมืองจะทำหน้าที่เป็นวะลีให้กับสตรีที่ไม่มีวะลี

วะลี คือ ผู้ที่บรรลุนิติภาวะ (บาลิฆ) มีสติสัมปชัญญะ (อากิล) และมีความสามารถในการไต่ตรองจากบรรดาญาติฝ่ายชายทางบิดาของสตรี โดยมีลำดับดังนี้ บิดาของเธอ แล้วจึงเป็นผู้ที่บิดาแต่งตั้ง (วะลี) แล้วจึงเป็นปู่ (บิดาของบิดา) ไต่ลำดับขึ้นไป แล้วจึงเป็นบุตรชายของเธอ แล้วจึงเป็นบุตรชายของบุตรชาย ไต่ลำดับลงมา แล้วจึงเป็นพี่น้องชายร่วมบิดามารดา แล้วจึงเป็นพี่น้องชายร่วมบิดา แล้วจึงเป็นบุตรชายของพี่น้องชายร่วมบิดามารดา แล้วจึงเป็นบุตรชายของพี่น้องชายร่วมบิดา โดยเรียงลำดับจากผู้ใกล้ชิดที่สุดก่อน แล้วจึงเป็นลุง (พี่น้องของบิดา) ที่ร่วมบิดามารดา แล้วจึงเป็นลุง (พี่น้องของบิดา) ที่ร่วมบิดา แล้วจึงเป็นบุตรชายของพวกเขา โดยเรียงลำดับจากผู้ใกล้ชิดที่สุดก่อน แล้วจึง

เป็นลูกของบิดา (พี่น้องของปู่) และบุตรชายของเขา แล้วจึงเป็นลูกของปู่ (พี่น้องของทวด) และบุตรชายของเขา (ลูกพี่ลูกน้อง) และจำเป็นที่วะลียจะต้องขออนุญาตจากสตรี ก่อนที่จะจัดการแต่งงานให้กับเธอ

ส่วนวิหยปัญหาของการมีวะลีย คือ เพื่อปิดหนทางที่จะนำไปสู่การผิดประเวณี เพราะผู้ผิดประเวณีนั้นย่อมสามารถพูดกับสตรีว่า "เธอจงทำการแต่งงานให้กับฉันด้วย (มะฮัร) เท่านี้..." แล้วเขาก็หาพยานสองคนจากกลุ่มเพื่อนของเขาหรือคนอื่น ๆ มาเป็นพยานในเรื่องนั้นได้

3. พยานสองคน จำเป็นต้องมีพยาน เป็นเพศชาย เป็นมุสลิมที่มีคุณธรรมจำนวนสองคนขึ้นไป เพื่อเข้าร่วมในการทำสัญญา และต้องเป็นผู้ที่ได้รับควมไว้วางใจ และเป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงจากการกระทำบาปใหญ่ เช่น การผิดประเวณี การดื่มสุรา และอื่นๆ

ส่วนรูปแบบสำนวนของสัญญา เช่น การที่ฝ่ายชายหรือตัวแทนของเขากล่าวว่า "จงแต่งงานลูกสาวของท่าน หรือหญิงในปกครองของท่านที่ชื่อ... ให้แก่ฉัน" และวะลียกกล่าวว่า "ฉันได้แต่งงานลูกสาวของฉัน หรือหญิงในปกครองของฉันที่ชื่อ... ให้แก่ท่าน" และฝ่ายชายกล่าวว่า "ฉันยอมรับการแต่งงาน

ของเธอกับฉัน" และเป็นที่อนุญาตในการที่ฝ่ายชายมอบหมายให้บุคคลอื่นทำหน้าที่แทนตนเอง ก็ถือว่าใช้ได้

4. ความจำเป็นของสินสอด (มะฮัร) สิ่งที่ถูกบัญญัติไว้สำหรับสินสอด คือ ควรเป็นจำนวนเล็กน้อย ยิ่งน้อยและง่ายดายเพียงใดก็จะยิ่งดีกว่า

มะฮัรมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า "เศาะดาก" เป็นสุนนะฮ์ให้ระบุสินสอดไว้ในสัญญา และริบมอบให้ทันทีพร้อมกับการทำสัญญา แต่ก่อนอนุญาตให้เลื่อนการจ่ายออกไปได้ หรือจ่ายเพียงบางส่วนก่อนก็ได้

หากชายคนหนึ่งหย่าภรรยาของเขาก่อนการมีเพศสัมพันธ์ เธอจะได้รับมะฮัรเพียงครึ่งหนึ่ง และหากสามีเสียชีวิตก่อนการมีเพศสัมพันธ์ (แต่หลังจากการทำสัญญาแล้ว) เธอจะได้รับสิทธิ์ในมรดก และสินสอดทั้งหมดอย่างครบถ้วน

ผลที่ตามมาของการสมรส

1. ค่าเลี้ยงดู (นะพะเกาะฮฺ) การที่สามีจ่ายค่าเลี้ยงดูแก่ภรรยาของเขาตามสมควรนั้นถือเป็นวาญิบ ทั้งในเรื่องอาหาร เครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม และที่พักอาศัย หากเขาตระหนี่ในสิ่งที่เป็นข้อบังคับ เขาย่อมมีความผิด และเขามีสิทธิ์ที่จะ

เรียกร้องเอาทรัพย์สินของเขาไปใช้จ่ายตามความจำเป็นของเธอ หรือเธอจะไปก่อกวนสินในนามของเขา และเขาจำเป็นต้องชดใช้หนี้สินนั้น

ส่วนหนึ่งของค่าเลี้ยงดูคือ การจัดงานเลี้ยงวะลีมะฮฺ ซึ่งหมายถึงอาหารที่สามีจัดเตรียมขึ้นในช่วงวันแต่งงานและเชิญผู้คนมาร่วมรับประทาน นี่คือนิสันนะฮฺที่ถูกกำชับให้ปฏิบัติ เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ปฏิบัติและได้สั่งใช้ให้ปฏิบัติ

2. การสืบทอดมรดก เมื่อใดก็ตามที่บุคคลหนึ่งได้ทำสัญญาสมรสกับสตรีมุสลิมด้วยการสมรสที่ถูกต้อง การสืบทอดมรดกระหว่างคนทั้งสองก็จะมีผลบังคับใช้ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ ... تَوَصُّونَ بِهَا أَوْ دِينٍ﴾

“และสำหรับพวกเจ้า (สามี) นั้น จะได้รับครึ่งหนึ่งของสิ่งที่บรรดาภรรยาของพวกเจ้าทิ้งไว้ (หากเธอไม่มีบุตร)... ทั้งนี้หลังจากพันธกรรมที่พวกเจ้าสั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สิน” (อันนิสาฮ์ : 12)

โดยไม่มี ความแตกต่างว่าเขาได้มีเพศสัมพันธ์กับเธอ หรืออยู่ตามลำพังกับเธอแล้วหรือไม่ก็ตาม

สุนนะฮ์และมารยาทในการสมรส

1. มีสุนนะฮ์ให้ประกาศข่าวการแต่งงาน และมีสุนนะฮ์ให้ขอตุอาร์แก่คู่บ่าวสาว โดยกล่าวแก่เจ้าบ่าวหรือเจ้าสาวว่า

بارك الله لك ، وبارك عليك ، وجمع بينكما في خير

“ขออัลลอฮ์ทรงประทานความศุริมงคลแก่ท่านทั้งในยามสุขและในยามทุกข์ และขอพระองค์ทรงรวบรวมท่านทั้งสองไว้ในความดีงาม”

2. เมื่อทั้งสองประสงค์จะมีเพศสัมพันธ์ มีสุนนะฮ์ให้กล่าวว่า

بسم الله اللهم جنبنا الشيطان وجنب الشيطان ما رزقتنا

“ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้ชัยฏอนมารร้ายอยู่ห่างจากเรา และโปรดทรงให้ชัยฏอนอยู่ห่างจากสิ่งที่พระองค์จะทรงประทานแก่เรา (บุตร)”

3. เป็นที่น่ารังเกียจ (มักรุธ) สำหรับคู่สามีภรรยาที่จะเปิดเผยเรื่องราวการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างพวกเขาทั้งสอง

4. ห้ามมิให้สามีมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาในขณะที่เธอมีประจำเดือน หรือมีเลือดหลังคลอดบุตร แม้ว่าเลือดจะหยุดแล้วก็ตาม トラบาโตที่เธอยังไม่ได้อาบน้ำซักหัดซ์

5. ห้ามมิให้สามีมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาทางทวารหนัก ซึ่งถือเป็นหนึ่งในบาปใหญ่ที่อิสลามได้ห้ามไว้

6. จำเป็นที่สามีจะต้องให้สิทธิ์แก่ภรรยาของเขาอย่างครบถ้วนในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์

และเขาจะต้องไม่หลั่งอสุจินอกช่องคลอด เพื่อหลีกเลี่ยงการตั้งครรภ์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเธอ และต้องเป็นไปเพื่อความจำเป็น (แฉะรูเราะฮฺ) เท่านั้น

คุณลักษณะของภรรยาที่ดี

จุดประสงค์ของการสมรสนั้น คือ เพื่อแสวงหาความสุข และเพื่อสร้างครอบครัวที่ดีและสร้างสังคมที่เข้มแข็ง หากสตรีมีความงามทางกายภาพและความงดงามทางจิตใจ ส่วนความงามทางกายภาพคือรูปร่างที่สมบูรณ์ และความงดงามทางจิตใจคือความสมบูรณ์ของศาสนาและความมีคุณธรรม ก็นับว่าได้รับความดีงามอันยิ่งใหญ่แล้ว ซึ่งนั่นคือความสมบูรณ์แบบและความสุขด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ แต่

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือสตรีผู้มีความศรัทธา ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สั่งเสียไว้ และสตรีเองก็ควรแสวงหาชายผู้มีความคุณธรรม และยำเกรงต่ออัลลอฮ์เช่นกัน

บรรดาสตรีที่ต้องห้ามในการสมรส

สตรีที่ต้องห้ามในการสมรสกับเธอ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สตรีที่ห้ามแต่งงานตลอดไป และที่ต้องห้ามแต่งงานเพียงชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง

ประการแรก : สตรีที่ต้องห้ามแต่งงานตลอดไป มีอยู่ 3 ประเภท

1. สตรีที่ต้องห้ามเนื่องจากร่วมสายเลือด มี 7 กลุ่ม ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ

وَأَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ ...﴾

“ได้ถูกห้ามแก่พวกเขาแล้ว ซึ่งมารดาของพวกเขา เจ้าบุตรสาวของพวกเขา พี่สาวน้องสาวของพวกเขา ป้าและน้าของพวกเขา เจ้าบุตรสาวของพี่ชายน้องชาย และบุตรสาวของพี่สาวน้องสาว ...” (อันนิสาฮ์ : 23)

1) **มารดา** รวมถึงมารดา และย่า ยาย ทั้งฝ่ายบิดา และฝ่ายมารดา

2) **บุตรสาว** รวมถึงบุตรสาวแท้ ๆ บุตรสาวของ บุตรชาย และบุตรสาวของบุตรสาว ไล่ลำดับลงมา

3) **พี่สาวน้องสาว** รวมถึงพี่สาวน้องสาวร่วมบิดา มารดา พี่สาวน้องสาวร่วมบิดา และพี่สาวน้องสาวร่วมมารดา

4) **ป้า** รวมถึงป้า (พี่น้องสตรีของบิดา) ป้าของบิดา ป้าของปู่และทวด และป้าของมารดา (พี่น้องสตรีของตา) และ ป้าของย่าและยาย

5) **น้ำ** รวมถึงน้ำ (พี่น้องสตรีของมารดา) น้ำของบิดา (พี่น้องสตรีของย่า) น้ำของปู่และทวด น้ำของมารดา และน้ำ ของย่าและยาย

6) **บุตรสาวของพี่ชายน้องชาย** รวมถึงบุตรสาวของ พี่ชายน้องชายร่วมบิดามารดา บุตรสาวของพี่ชายน้องชายร่วม บิดา บุตรสาวของพี่ชายน้องชายร่วมมารดา บุตรสาวของ บุตรชายพวกเขา และบุตรสาวของบุตรสาวพวกเขา ไล่ลำดับ ลงมา

7) **บุตรสาวของพี่สาวน้องสาว** รวมถึงบุตรสาวของ พี่สาวน้องสาวร่วมบิดามารดา บุตรสาวของพี่สาวน้องสาวร่วม

บิดา บุตรสาวของพี่สาวน้องสาวร่วมมารดา บุตรสาวของ บุตรชายพวกเธอ และบุตรสาวของบุตรสาวพวกเธอ ไล่ลำดับ ลงมา

2. สตรีที่ต้องห้ามเนื่องจากการตีมนม มีสถานะ เช่นเดียวกับสตรีที่ต้องห้ามเนื่องจากร่วมสายเลือด ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

يُحْرَمُ مِنَ الرِّضَاعِ مَا يُحْرَمُ مِنَ النَّسَبِ

“การตีมนมนั้นทำให้เป็นที่ต้องห้าม เช่นเดียวกับที่สายเลือดทำให้เป็นที่ต้องห้าม” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม : 1447, 2645)

แต่การตีมนมที่จะทำให้เป็นที่ต้องห้ามนั้นมีเงื่อนไข ดังนี้

1) ต้องเป็นการตีมนม 5 ครั้งขึ้นไป หากทารกตีมนม จากสตรีเพียง 4 ครั้ง ก็ไม่ถือว่าเป็นมารดาของเขา

2) ต้องเป็นการตีมนมก่อนการหย่านม กล่าวคือ มีเงื่อนไขว่าการตีมนมทั้ง 5 ครั้งนั้นต้องเกิดขึ้นก่อนการหย่านม ทั้งหมด หากเกิดขึ้นหลังการหย่านมหรือบางส่วนก่อนการหย่านม และบางส่วนหลังจากนั้น สตรีผู้นั้นก็ไม่ถือเป็นมารดาของเขา

เมื่อเงื่อนไขของการตีมนมครบถ้วน ทารกนั้นจะกลายเป็นบุตรของสตรีผู้นั้น และบรรดาบุตรของเธอก็จะกลายเป็นพี่น้องของเธอ ไม่ว่าพวกเขาจะเกิดก่อนหรือหลังเขาก็ตาม และบรรดาบุตรของสามี (เจ้าของน้ำนม) ก็จะกลายเป็นพี่น้องของเธอเช่นกัน ไม่ว่าจะ เป็นบุตรที่เกิดจากสตรีที่ให้นมทารกนั้น หรือเกิดจากภรรยาคนอื่นก็ตาม มาถึงนี้เราต้องขยายความเพื่อเข้าใจว่า บรรดาญาติของทารกที่ตีมนม (ฝ่ายทารกเอง) นอกเหนือจากลูกหลานของเธอ จะไม่มีความเกี่ยวข้องใด ๆ กับการตีมนมนี้ และการตีมนมนี้จะไม่มีความสำคัญต่อพวกเขา

3. สตรีที่ต้องห้ามสมรสด้วยเนื่องจากการแต่งงานมีดังนี้

1) บรรดาภรรยาของบิดาและปู่ เมื่อใดก็ตามที่ชายคนหนึ่งได้ทำสัญญา (แต่งงาน) กับสตรีคนหนึ่ง เธอจะกลายเป็นที่ต้องห้ามสำหรับบรรดาบุตรชายของเขา บุตรชายของบุตรชายเขา และบุตรชายของบุตรสาวเขา ไล่ลำดับลงมา ไม่ว่าเขาจะมีเพศสัมพันธ์กับเธอแล้วหรือไม่ก็ตาม

2) บรรดาภรรยาของบุตรชาย เมื่อใดก็ตามที่ชายคนหนึ่งได้ทำสัญญา (แต่งงาน) กับสตรีคนหนึ่ง เธอจะกลายเป็นที่

ต้องห้ามสำหรับบิดาของเขาและปู่ทวดของเขา ไล่ลำดับขึ้นไป ทั้งฝ่ายบิดาและฝ่ายมารดา เพียงแค่มีการทำสัญญาแต่งงาน แม้ว่าเขาจะยังไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับเธอก็ตาม

3) **มารดาของภรรยาและย่า/ยายของเธอ** เมื่อใดก็ตามที่ชายคนหนึ่งได้ทำสัญญา (แต่งงาน) กับสตรีคนหนึ่ง มารดาของเธอและย่า/ยายของเธอจะกลายเป็นที่ต้องห้ามสำหรับเขาทันที เพียงแค่มีการทำสัญญา แม้ว่าเขาจะยังไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับเธอก็ตาม ไม่ว่าจะป็นย่า/ยายฝ่ายบิดาหรือฝ่ายมารดาของเธอก็ตาม

4) **บุตรสาวของภรรยา (ลูกเลี้ยง)** บุตรสาวของบุตรชายของเธอ และบุตรสาวของบุตรสาวของเธอ ไล่ลำดับลงมา เมื่อใดก็ตามที่ชายคนหนึ่งแต่งงานกับสตรีและได้มีเพศสัมพันธ์กับเธอแล้ว บรรดาบุตรสาวของเธอ บุตรสาวของบุตรชายของเธอ และบุตรสาวของบุตรสาวของเธอ ไล่ลำดับลงมา จะกลายเป็นที่ต้องห้ามสำหรับเขา ไม่ว่าจะพวกเธอจะเป็นบุตรที่เกิดจากสามีคนก่อนหน้าเขา หรือจากสามีคนหลังจากเขาก็ตาม

5) แต่หากเกิดการแยกทาง ระหว่างเขากับภรรยา ก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเธอ บรรดาบุตรสาวของเธอก็จะไม่ เป็นที่ต้องห้ามสำหรับเขา

ประการที่สอง : สตรีที่ต้องห้ามสมรสด้วยชั่วคราว มีหลายประเภท ดังนี้

1) พี่สาวหรือน้องสาวของภรรยา ป้าของภรรยา และน้าของภรรยา (ห้ามแต่งงานซ้อน) จนกว่าสามีจะแยกทาง กับภรรยาคนปัจจุบัน ไม่ว่าจะด้วยการเสียชีวิต หรือการหย่าร้าง และเธอได้พ้นสุตระยะเวลาอิตตะฮ์ (การรอกอย) ของเธอ แล้ว

2) สตรีที่อยู่ในระหว่างอิตตะฮ์ (การรอกอย) จากสามีอื่น กล่าวคือ หากสตรีอยู่ในระหว่างอิตตะฮ์ของชายอื่น ไม่อนุญาตให้เขาแต่งงานกับเธอจนกว่าจะสิ้นสุดอิตตะฮ์ เช่นเดียวกัน ไม่อนุญาตให้เขาทำการสู่ขอเธอ (คิฎบะฮฺ) หากเธอยังอยู่ในช่วงอิตตะฮ์ จนกว่าอิตตะฮ์จะสิ้นสุดลง

3) สตรีผู้ที่อยู่ในขณะอิหฺรอม เพื่อประกอบพิธีหัจญ์ หรืออุมเราะฮฺ ไม่อนุญาตให้ทำสัญญาแต่งงานกับเธอจนกว่าจะพ้นจากการครองอิหฺรอมอย่างสมบูรณ์

บทบัญญัติว่าด้วยการหย่าร้าง

โดยพื้นฐานแล้วการหย่าร้างเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ (มัก รุญ) แต่เนื่องจากในบางครั้งการหย่าร้างเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นเพราะฝ่ายหญิงได้รับความเดือดร้อนจากการอยู่ร่วมกับฝ่ายชาย หรือฝ่ายชายได้รับความเดือดร้อนจากเธอ หรือด้วยเหตุผลอื่นใดก็ตาม จึงเป็นความเมตตาของอัลลอฮ์ที่ พระองค์ทรงอนุญาตสิ่งนี้แก่ปวงบ่าวของพระองค์ ดังนั้นหากมี เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นการที่เขาจะหย่าร้างกับเธอก็ถือว่าไม่ เป็นไร แต่ผู้ที่เป็นสามีจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ต้องไม่หย่าในขณะที่เธอมีประจำเดือน หากเขา หย่าในขณะที่เธอมีประจำเดือน เขาก็ได้ฝ่าฝืนอัลลอฮ์และเราะ สูลของพระองค์ และได้กระทำความผิดห้ามแล้ว ในกรณีเช่นนี้ เขาจำเป็นต้องคืนดีกับเธอก่อน และให้เธออยู่กับเขาต่อไป จนกว่าจะสะอาด (พ้นจากประจำเดือน) หลังจากนั้น หากเขา ประสงค์จะหย่า ก็ค่อยหย่าเธอ และทางที่ดีกว่าคือ ให้เขารอ จนกว่าเธอจะมีประจำเดือนครั้งที่สองในรอบเดือนถัดไป แล้ว เมื่อเธอสะอาด หากเขาประสงค์จะให้เธออยู่ต่อก็ทำได้ หรือ หากเขาประสงค์จะหย่า ก็ทำได้เช่นกัน

2. ต้องไม่หย่าภรรยาในขณะที่เธออยู่ในช่วงสะอาด ที่เขาได้มีเพศสัมพันธ์กับเธอไปแล้ว เว้นแต่จะปรากฏชัดว่าเขาตั้งครรรภ์ ดังนั้นหากชายคนหนึ่งตั้งใจจะหย่าภรรยาของเขา โดยที่เขาได้มีเพศสัมพันธ์กับเธอ หลังจากที่หมดประจำเดือนแล้ว เขาจะต้องไม่หย่าจนกว่าเธอจะมีประจำเดือนครั้งถัดไป แล้วจึงสะอาดอีกครั้ง แม้ว่าระยะเวลาจะยาวนานก็ตาม หลังจากนั้นหากเขาประสงค์จะหย่าเธอก็ทำได้ แต่ต้องทำก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเธอ เว้นแต่จะปรากฏชัดว่าเขาตั้งครรรภ์ หรือกำลังตั้งครรรภ์อยู่ ในกรณีนี้หากเขาจะหย่าเธอก็ไม่เป็นไร

ผลกระทบที่ตามมาจากการหย่าร้าง

เนื่องจากการหย่าร้างคือการแยกทางระหว่างสามีภรรยา การแยกทางนี้จึงมีบทบัญญัติต่างๆ ตามมามากมาย ดังนี้

1. การบังคับต้องอยู่ในอิตตะฮ์ (การรอกอย) หากสามีได้มีเพศสัมพันธ์กับภรรยาแล้ว หรือได้อยู่ตามลำพัง กับเธอแล้ว (จนมีเพศสัมพันธ์) แต่หากเขาหย่าเธอก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ เธอก็ไม่จำเป็นต้องมีอิตตะฮ์สำหรับเขา ระยะเวลาอิตตะฮ์ คือ

1) การมีประจำเดือน 3 ครั้ง (หากเธอเป็นผู้ที่มีประจำเดือน)

2) 3 เดือน (หากเธอเป็นผู้ที่ไม่มีประจำเดือน)

3) การคลอดบุตร (หากเธอกำลังตั้งครรภ์)

ส่วนวิทยปัญญาของการมีอิตตะย คือ การให้โอกาสสามีในการคืนดีกับภรรยาที่เขาหย่าไป และเพื่อเป็นการยืนยันว่ามีการตั้งครรภ์หรือไม่

2. การที่ภรรยากลายเป็นที่ต้องห้ามสำหรับสามี

หากเขาได้หย่าเธอมาแล้วสองครั้งก่อนหน้าี้ กล่าวคือ หากเขาหย่าภรรยา แล้วคืนดีกับเธอในระหว่างอิตตะย หรือแต่งงานกับเธอใหม่หลังจากสิ้นสุดอิตตะย แล้วเขาก็หย่าเธอเป็นครั้งที่สอง และคืนดีกับเธอในระหว่างอิตตะย หรือแต่งงานกับเธอใหม่หลังจากนั้น แล้วเขาก็หย่าเธอเป็นครั้งที่สาม ในกรณีนี้เธอจะไม่เป็นที่อนุมัติสำหรับเขากอีกต่อไป จนกว่าเธอจะได้แต่งงานกับสามีคนอื่น ด้วยการแต่งงานที่ถูกต้อง และได้รับมอบหมายกับเขา แล้วต่อมาสามีคนที่สองไม่พึงใจในตัวเธอและได้หย่าร้างกับเธอ หลังจากนั้น เธอจึงจะกลับมาเป็นที่อนุมัติสำหรับสามีคนแรกได้อีกครั้ง เหตุที่อัลลอฮ์ทรงห้ามสตรีกลับไปยังสามี

ที่หย่าเธอแล้วถึงสามครั้ง ก็เพื่อเป็นความเมตตาแก่บรรดาสตรีให้พ้นจากการกดขี่จาความีของพวกเธอ

การขอหย่าโดยภรรยา (ฮัลค็อลล)

คือการที่สตรีไม่พึงใจในตัวสามี ได้ร้องขอที่จะแยกทางจากเขา โดยเธอยินดีที่จะมอบค่าไถ่ถอนแก่เขา เพื่อให้เขายอมปล่อยเธอไป แต่หากฝ่ายสามีเป็นผู้ที่ไม่พึงใจในตัวภรรยา และเขาเป็นฝ่ายที่ต้องการจะแยกทาง เขาก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะรับค่าไถ่ถอนใด ๆ จากเธอ แต่เขาควรจะต้องอดทนกับเธอต่อไป หรือไม่ก็หย่ากับเธอ อย่างไรก็ตามฝ่ายสตรีไม่ควรที่จะขอหย่าเว้นแต่จะได้รับความเดือดร้อน และไม่สามารถที่จะอดทนอยู่กับเขาต่อไปได้อีก ในทำนองเดียวกัน ไม่นอนุญาตให้สามีจงใจสร้างความเดือดร้อนแก่ภรรยาของเขา อันเป็นเหตุทำให้เธอต้องขอหย่า และเป็นที่น่ารังเกียจ (มักรூฮ์) ที่สามีจะรับค่าไถ่ถอนมากกว่าสินสอดที่เขาเคยมอบให้เธอ

สิทธิในการเลือกสมรส

สิทธิในการเลือกที่จะคงไว้ซึ่งสัญญาแต่งงานหรือยกเลิกสัญญานั้น เป็นสิทธิที่ได้รับการยืนยันสำหรับคู่สมรสทั้ง

สองฝ่าย หากมีสาเหตุหนึ่งสาเหตุใดเกิดขึ้น เช่น การที่สามีพบว่าภรรยาหรือภรรยาพบว่าสามี มีอาการป่วยหรือความบกพร่องทางร่างกาย ซึ่งไม่ได้รับการชี้แจงให้เขาทราบหรือให้เธอทราบในระหว่างการทำสัญญา อีกฝ่ายหนึ่งยอมมีสิทธิที่จะเลือกว่าจะยังคงการแต่งงานนั้นไว้ หรือจะยกเลิก ตัวอย่าง เช่น

1. หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนวิกลจริต หรือป่วยเป็นโรคที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียสิทธิอันสมบูรณ์ในการแต่งงาน อีกฝ่ายหนึ่งยอมมีสิทธิในการยกเลิกการสมรส หากสิ่งนี้เกิดขึ้นก่อนการมีเพศสัมพันธ์ สามีมีสิทธิเรียกคืนสินสอด (เศาะดาก) ที่เขาได้มอบให้เธอไป

2. การไม่สามารถจ่ายสินสอดที่ถึงกำหนดชำระได้ สตรีมีสิทธิในการยกเลิก (การสมรส) ก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ แต่หากมีเพศสัมพันธ์กันแล้ว เธอจะไม่มีสิทธินั้น

3. การไม่สามารถจ่ายค่าเลี้ยงดู ผู้ใดที่ไม่สามารถจ่ายค่าเลี้ยงดูได้ ภรรยาของเขาควรรอเขาเท่าที่เธอจะสามารถรอได้ หลังจากนั้นเธอมีสิทธิที่จะขอยกเลิก (การสมรส) โดยผ่านกระบวนการศาล

4. หากสามีหายตัวไปโดยไม่ทราบที่อยู่ และไม่ได้หึงค่าเลี้ยงดูไว้ให้ภรรยา และไม่ได้สั่งเสียให้ใครมาจ่ายค่าเลี้ยงดู

แก่เธอ และไม่มีใครมาจ่ายค่าเลี้ยงดูให้เธอ และเธอก็ไม่มีทรัพย์สินใดที่จะใช้จ่ายค่าเลี้ยงดูตนเอง ซึ่งเธอต้องเรียกร้องสิทธิ์นี้จากสามี ในกรณีเช่นนี้เธอมีสิทธิ์ที่จะขอยกเลิกการสมรส โดยผ่านผู้พิพากษา (กอฎีญ์) ตามหลักชะรีอะฮ์

การแต่งงานกับผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม

การที่ชายมุสลิมจะแต่งงานกับสตรีผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น เป็นที่ต้องห้าม (หะรอม) นอกจากสตรีอะลุลกิตาบ (ชาวคัมภีร์) และการที่สตรีมุสลิมจะแต่งงานกับผู้ชายที่ไม่ใช่มุสลิมเป็นที่ต้องห้าม ไม่ว่าเขาจะเป็นอะลุลกิตาบหรือไม่ก็ตาม เช่นเดียวกัน หากสตรีเข้ารับอิสลามก่อนสามีของเธอ ก็ไม่อนุญาตให้เธอยินยอมแก่สามี (ร่วมหลับนอน) กับเธอก่อนที่เธอจะเข้ารับอิสลาม และต่อไปนี้คือบทบัญญัติบางประการที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานของผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม

1. หากสามีภรรยาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งคู่เข้ารับอิสลาม ทั้งสองยังคงสถานะการแต่งงานเดิมไว้ ตราบใดที่ไม่มีข้อห้ามตามหลักการศาสนา เช่น การที่สตรีผู้นั้นเป็นมะรอม (ญาติสนิทที่ห้ามแต่งงานด้วย) ของสามี หรือเป็นผู้ที่เธอไม่ได้รับ

อนุญาตให้แต่งงานด้วยตามหลักการอิสลาม ซึ่งในกรณีเช่นนี้ จะต้องบังคับให้ทั้งสองแยกทางกัน

2. หากสามีของสตรีอะลุลกิตาบ เข้ารับอิสลาม ทั้งสองยังคงสถานะการแต่งงานเดิมไว้

3. หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งของคู่สามีภรรยาที่ไม่ใช่อะลุลกิตาบ เข้ารับอิสลาม ก่อนที่จะมีการร่วมหลับนอน การแต่งงานนั้นถือเป็นโมฆะ

4. หากภรรยาของผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม (ไม่ว่าสามีจะเป็นอะลุลกิตาบ หรือไม่ก็ตาม) เข้ารับอิสลาม ก่อนที่จะมีการร่วมหลับนอน การแต่งงานนั้นถือเป็นโมฆะ เพราะสตรีมุสลิมไม่เป็นที่อนุมัติสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา

5. หากภรรยาของผู้ปฏิเสธศรัทธาเข้ารับอิสลาม หลังจากที่มิใช่เพศสัมพันธ์แล้ว เรื่องนี้จะขึ้นอยู่กับการสิ้นสุดของอิดดะฮ์ โดยการแต่งงานจะถือเป็นโมฆะหลังจากสิ้นสุดอิดดะฮ์ หากสามียังไม่เข้ารับอิสลาม และเธอสามารถแต่งงานกับผู้ที่ได้กัได้อัที่เธอประสงค์ แต่หากเธอยังรักสามีเธอจะรอเขาก็ได้ โดยที่เธอไม่มีสิทธิ์ในค่าเลี้ยงดูใด ๆ จากเขาในช่วงเวลานั้น และเขาก็ไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือเธอเช่นกัน หากต่อมาเขาเข้ารับอิสลาม เธอก็ยังคงเป็นภรรยาของเขา โดยไม่จำเป็นต้องต่อสัญญา

แต่งงานใหม่ แม้รู้ว่าเธอจะรอเขาเป็นเวลาหลายปีก็ตาม และให้ใช้บทบัญญัติเดียวกันนี้ หากสามีของสตรีใดที่ไม่ใช่อะลุกลีตาบ เข้ารับอิสลาม (ในขณะที่ภรรยายังไม่เข้ารับ)

6. หากภรรยาสิ้นสภาพจากอิสลาม ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ การแต่งงานนั้นถือเป็นโมฆะ และเธอไม่มีสิทธิ์ในสินสอด และหากฝ่ายสามีตักศาสนา การแต่งงานถือเป็นโมฆะ และเขาต้องจ่ายสินสอดครึ่งหนึ่ง และหากฝ่ายที่ตักศาสนา กลับเข้ารับอิสลาม ทั้งสองยังคงสถานะการแต่งงานเดิมไว้ トラบใดที่ยังไม่มีการหย่าร้างเกิดขึ้นระหว่างทั้งสอง

ผลกระทบที่ตามมาจากการแต่งงานกับสตรีชาวคัมภีร์

เมื่ออัลลอฮ์ สُبْحَانَهِ อนุญาตให้ทรงอนุญาตการแต่งงานนั้น ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อขัดเกลากิจวัตร การชำระล้างสังคมให้พ้นจากความชั่วร้าย การปกป้องรักษาอวัยวะเพศจากการทำผิด การสถาปนาระบบอิสลามที่บริสุทธิ์สำหรับสังคม และการสร้างประชาชาติมุสลิมที่ปฏิญาณตนว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดคือเราะซูลของอัลลอฮ์” เป้าหมายอันดีงามเหล่านี้จะไม่สามารถบรรลุได้ เว้นแต่ด้วย

การแต่งงานกับสตรีผู้มีคุณธรรม ผู้ซึ่งมีศาสนา มีเกียรติ และมีจรรยาบรรณที่งดงาม สำหรับผลกระทบจากการที่มุสลิมแต่งงานกับสตรีอะลุลกิตาบ นั้น เราสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ภายในครอบครัว สำหรับภายในครอบครัวขนาดเล็ก หากสามีเป็นผู้มีบุคลิกที่เข้มแข็ง นั้นย่อมส่งผลต่อภรรยา และมีความเป็นไปได้สูงที่เธอจะยอมรับในอิสลาม แต่ก็อาจเกิดผลตรงกันข้ามได้ โดยภรรยาอาจปฏิบัติในสิ่งที่เธอคิดว่าศาสนาของเธออนุญาต เช่น การดื่มสุรา การรับประทานเนื้อสุกร และการคบเพื่อนชาย ซึ่งด้วยเหตุนี้ ครอบครัวมุสลิมก็จะแตกแยก และเสื่อมทรามลง และลูก ๆ ก็จะได้เติบโตขึ้นมาท่ามกลางความชั่วร้าย และสถานการณ์อาจจะเลวร้ายยิ่งขึ้น หากภรรยาเป็นผู้ยึดมั่นในศาสนาเดิมอย่างเคร่งครัด หรือเธอดื้อรั้น โดยพยายามที่จะพาลูก ๆ ของเธอไปยังโบสถ์ พวกเขา ก็จะคุ้นชินกับการเห็นการละหมาดของชาวคริสต์ และ "ผู้ใดที่เติบโตมากับสิ่งใด เขาก็จะแก่ไปพร้อมกับสิ่งนั้น"

2. ผลกระทบต่อสังคม การเพิ่มจำนวนของสตรีชาวคัมภีร์ภายในสังคมมุสลิมถือเป็นเรื่องอันตราย เพราะการมีอยู่ของพวกเธอ จะเป็นสาเหตุของการรุกรานทางความคิด ภายในประชาชาติอิสลาม และสิ่งที่ตามมาคือความเสื่อมโทรม

และการละทิ้งคุณธรรม อันเนื่องมาจากธรรมเนียมปฏิบัติของชาวคริสต์ที่พวกเขานำมาใช้ ซึ่งสิ่งที่นำมาเป็นอันดับแรกคือธรรมเนียมการปะปนกันระหว่างชายหญิง พร้อมกับการแต่งกายที่เปลือยเปล่า และประเพณีปฏิบัติอื่น ๆ ที่ขัดต่อหลักคำสอนของอิสลา

